

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/38/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717208499
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3717208499.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyiho vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti F.: G., nar. XX.XX.XXXX, Q., nar. XX.XX.XXXX, maloletý G. bytom u otca a maloletá Q. bytom u matky, obe deti zastúpené opatrovníkom C., deti rodičov: Ing. D. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/XXX, R. U., t. č. bytom R. XXX, zast. JUDr. Y. Y., advokátkou so sídlom v W., R. XXXX/XX a J. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/XXX, R. U., t. č. bytom S. XXXX/A-XX, R. U., zast. JUDr. M. W., advokátkou so sídlom v R. U., M. XX/XX, o úpravu práv a povinností rodičov k mal. deťom, na odvolanie matky mal. detí proti rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 22. marca 2018, č. k. 4P/60/2017-76, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie, okrem nenapadnutej zamietajúcej časti, potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zveril maloletého G., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti otca, ktorý bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Matke určil vyživovaciu povinnosť na mal. G. vo výške 50 eur mesačne, od 01.04.2018, ktoré bude matka platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca maloletého dieťaťa. Upravil styk matky s maloletým tak, že je oprávnená stýkať sa s maloletým G. každý párný týždeň od piatku 16.00 hod. do soboty 19.00 hod., kedy si matka dieťa v piatok o 16.00 hod. prevezme spred bydliska otca a v sobotu o 19.00 hod. dieťa pred bydlisko otca privedie a dieťa otcovi odovzdá. Vo zvyšku súd návrh otca zamietol. Týmto rozsudkom súd zmenil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 04.11.2015, č. k. 11P/150/2015-26 v časti úpravy práv a povinností rodičov k maloletému G.. Zároveň súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 36 ods. 1, § 25 ods. 1, 2, § 26, § 62 ods. 2, 4, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine a výsledkami vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že návrh otca je dôvodný sčasti. Súd konštatoval, že je nesporné, že rodičia maloletých detí G. a Q. nie sú manželmi, ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 04.11.2015, č. k. 11P/150/2015-26. Súd týmto rozsudkom zároveň schválil medzi rodičmi rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej boli obe maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky, pričom bolo dohodnuté, že ich bude matka vychovávať, zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach. Otec sa zaviazal prispievať na výživu každého z detí po 750 eur mesačne od právoplatnosti rozsudku s tým, že 400 eur bude poukazovať k rukám matky a 350 eur na účet maloletých detí za účelom tvorby úspor. Zároveň súd upravil styk otca s maloletými deťmi počas bežného roku a počas letných prázdnin. Súd poukázal na to, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že od poslednej úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom došlo k výraznej zmene vo výkone rodičovských práv a povinností v tom, že maloletý G. sa od septembra XXXX nachádza v starostlivosti otca. Súd zisťoval názor maloletého dieťaťa v priebehu konania jeho výsluchom, z ktorého

jednoznačne vyplynulo, že maloletý G. sa cíti v domácnosti otca spokojný, otec nemá s jeho výchovou a starostlivosťou žiadne vážnejšie problémy, do domácnosti matky sa vrátiť nechce, s matkou sa však chce stretávať aj s možnosťou prespať. Súd rešpektujúci názor maloletého dieťaťa, ako aj s poukazom na stanovisko opatrovníka, kedy neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti otca o dieťa, maloletého G. zveril do osobnej starostlivosti otca. Zároveň súd rozhodol, že zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok bude iba otec, ktorému bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti, rovnako súd ponechal matke oprávnenie zastupovať maloletú Q. a spravovať jej majetok podľa posledného rozhodnutia súdu (rozvodového rozsudku), a to s poukazom na skutočnosť, že vzhľadom na súčasný vzťah medzi rodičmi je predpoklad, že v prípade spoločného zastupovania a spravovania majetku maloletých detí by dochádzalo medzi nimi k vážnym nezhodám, čo vyplynulo aj z vykonaného dokazovania, napr. pri podpisovaní súhlasu s rôznymi školskými aktivitami maloletého G. a pod. Keďže otec detí žiadal, aby bol oprávnený zastupovať aj spravovať majetok maloletej Q. spoločne s matkou, súd v tejto časti jeho návrh zamietol. Pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti matky súd prihliadol na odôvodnené potreby maloletého, ako aj možnosti a majetkové pomery oboch rodičov. Súd mal za to, že v súčasnej dobe je v možnostiach a schopnostiach matky prispievať na výživu maloletého sumou 50 eur mesačne, s ktorou výškou výživného otec aj matka súhlasili. Príjem matky je neporovnateľne nižší oproti príjmu otca, takže výšku výživného súd určil aj s ohľadom na súčasné schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca od 01.04.2018. Zároveň súd upravil styk matky s maloletým G. v rozsahu každého párneho víkendu tak, aby bol zachovaný vzájomný vzťah medzi matkou a dieťaťom, ktorá úprava styku podľa názoru súdu zodpovedá aj vyjadreniu maloletého dieťaťa a súhlasnému stanovisku oboch rodičov a opatrovníka. Ďalej súd uviedol, že otec sa domáhal svojim návrhom zníženia výživného na maloletú Q. na sumu 400 eur mesačne, ktorá výška výživného by zodpovedala sume, ktorú otec zasielal k rukám matky maloletého dieťaťa. V čase podania návrhu bol otec nezamestnaný, ktorou skutočnosťou odôvodňoval podanie návrhu na zníženie výživného na maloletú Q..

V spoločnosti F. bol otec zamestnaný od 01.04.2007 do 31.05.2017 s priemerným mesačným zárobkom 12.294,53 eur. Podľa správy od tohto zamestnávateľa otec ukončil pracovný pomer na základe vlastnej žiadosti v zmysle § 60 Zákonníka práce. Skutočnosť, že otec ukončil pracovný pomer dohodou, súd vyhodnotil ako vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania, zárobku a majetkového prospechu bez dôležitého dôvodu, pretože dôvod, ktorý uvádzal otec ako dôvod skončenia jeho pracovného pomeru nemohol akceptovať ako vážny dôvod, pre ktorý otec pracovný pomer skončil. V konečnom dôsledku je otec od 01.03.2008 opäť zamestnaný s príjmom (7.500 eur brutto/mesačne a možná variabilná zložka mzdy - ročná prémie vo výške 25 % z 12-násobku priznanej mesačnej hrubej mzdy za predpokladu realizácie dohodnutých cieľov v stanovenom rozsahu), ktorý mu umožňuje naďalej prispievať na výživu maloletej Q. výživným vo výške 750 eur mesačne. Preto súd návrh otca na zníženie výživného na maloletú Q. zamietol. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote prostredníctvom právnej zástupkyne odvolanie matka maloletých detí, domáhajúc sa zrušenia výroku o zverení maloletého G. do osobnej starostlivosti otca s tým, že maloletý bude zverený do osobnej starostlivosti jej a obaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Vo vzťahu k výživnému v prípade zmeny rozsudku žiadala, aby súd ponechal výživné na maloletého vo výške, v akej bolo o výživnom rozhodnuté v rozvodovom rozsudku. Ohľadne styku otca s maloletým žiadala rozhodnúť tak, že styk otca so synom súd neupraví. Uviedla, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu a domnieva sa, že zverenie maloletého G. do osobnej starostlivosti otcovi nie je v jeho záujme a rovnako sa nestotožňuje s rozhodnutím, že maloletého bude zastupovať a spravovať jeho majetok iba otec. Poukázala na to, že z dokazovania je nepochybné, že ona v minulosti zabezpečovala prevažnú starostlivosť o obe deti výlučne sama, pretože otec detí študoval na vysokej škole a následne sa venoval kariérenému postupu v práci. Počas takmer 12 rokov celá starostlivosť o deti a rodinu bola jej prioritou, otec tieto potreby detí a rodiny neriešil a boli mu vzdialené. Zmena nastala až rozvodom manželstva, ktorý inicioval otec maloletých detí. Rozvod veľmi poškodil psychiku detí, bol pre nich veľkým prekvapením, keďže nič nenasvedčovalo, že manželstvo rodičov bolo tak vážne narušené, že by malo byť rozvedené. Ona nie je schopná prijať rozhodnutie súdu o zverení maloletého G. do osobnej starostlivosti otca aj z dôvodu, že má vedomosť, že otec sa osobne o dieťa nestará, ale starostlivosť o dieťa zabezpečuje stará matka zo strany otca a naďalej vlastne pokračuje model, ktorý rodina žila pred rozvodom manželstva, teda, že otec rieši svoju prácu a kariéru a o syna sa stará tretia osoba. Je toho názoru, že táto skutočnosť, najmä počas pubertálneho obdobia syna ho môže nepriaznivo do budúcnosti ovplyvniť, čo nie je schopná akceptovať. Aj keď si uvedomuje, že vypočutie syna pred súdom a jeho stanovisko má podstatný vplyv na rozhodnutie o zverení syna do výchovy otca, napriek tomu trvá na tom, aby bol maloletý G. zverený do jej osobnej starostlivosti a aby mohla

zabezpečovať starostlivosť o obe deti. Pre ňu je podstatná aj tá skutočnosť, že deti vychovávala vo vzájomnej láske a v súčasnej dobe spôsob, akým momentálne žijú, prerušil vzťah medzi nimi a táto skutočnosť bude opäť pre budúcnosť detí bolestnou a traumatizujúcou.

3. K odvolaniu matky sa písomne prostredníctvom právnej zástupkyne vyjadril otec detí, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. V prvom rade uviedol, že v odvolaní matky absentuje podstatná náležitosť odvolania v zmysle § 363 CSP, teda z akých dôvodov považuje matka detí napadnuté rozhodnutie súdu za nesprávne. K ostatnému obsahu odvolania uviedol, že nie je pravdivé tvrdenie matky, žeby z predmetu konania a dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplývala skutočnosť ňou tvrdená v odvolaní - že by prevažne ona sama v minulosti zabezpečovala starostlivosť o obe deti. Toto tvrdenie je nepravdivé, o čom svedčí aj obsah návrhu v danej veci, výpoveď maloletého G. pred súdom, výpoveď maloletého pred kolíznym opatrovníkom, v neposlednom rade aj vydanie neodkladného opatrenia v tejto veci dňa 21.02.2018, voči ktorému neodkladnému opatreniu matka detí nepodala ani opravný prostriedok. On zabezpečuje výlučnú starostlivosť o syna minimálne od marca 2016, teda viac ako 2 roky. Podané odvolanie matky podľa jeho názoru nemá za cieľ riešiť skutočné záujmy maloletých detí, ale iba cielene predlžovať súdne konanie zo strany matky. Podľa neho je irelevantné, že matka poukazuje na obdobie, kedy on študoval vysokú školu (obdobie spreď viac ako 5 rokov). Pokiaľ matka poukazovala na rozvodové konanie, že spôsob starostlivosti o deti navrhnutý v rozvode konaní mal byť nejaký jeho taktický krok, zdôraznil, že v rámci rozvodového konania došlo k schváleniu rodičovskej dohody, teda matka detí dobrovoľne súhlasila s úpravou práv a povinností k maloletým deťom a nešlo o direktívne rozhodnutie súdu v tejto časti. Argumentácia matky v odvolaní v tejto časti sa preto zdá nelogická a nezakladajúca sa na pravde. Rovnako sa nezakladá na pravde ani tvrdenie matky v odvolaní, že sa on o maloletého syna riadne nestará. V konaní bolo kolíznym opatrovníkom riadne vykonané šetrenie a kolízny opatrovník nezistil žiadne nedostatky v jeho osobnej starostlivosti o maloletého. Poukázal taktiež na to, že maloletý G. je vo veku, kedy vie veľmi jasne formulovať svoje prania, teda že by chcel naďalej zostať v jeho osobnej starostlivosti, tak ako je tomu posledné dva roky. Súd by mal na názor maloletého dieťaťa prioritne prihliadať pri rozhodovaní vo veci, ako aj v odvolacom konaní. Maloletý G. vypovedal pred kolíznym opatrovníkom, ako aj pred súdom v tom smere, že chce byť zverený do osobnej starostlivosti otca, kde sa cíti dobre a je tam spokojný. Aj matka v odvolaní sama tvrdila, že stanovisko syna pred súdom má podstatný vplyv na zverenie syna do výchovy otca, toto by mala rešpektovať a nepovyšovať svoje osobné záujmy nad skutočné záujmy maloletého G..

4. K podanému odvolaniu matky sa písomne vyjadril aj kolízny opatrovník, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že sa plne stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktoré rešpektuje záujem maloletého dieťaťa. Maloletý G. sa pri pohovore pred kolíznym opatrovníkom vyjadril, že v otcovej domácnosti žije dlhodobo, je tam spokojný, s otcom majú pekný, priateľský vzťah, otec sa zaujíma o jeho život, školské povinnosti, zdravotné potreby, ako aj voľno-časové aktivity. Takto sa maloletý vyjadril aj pred súdom prvej inštancie. Maloletý G. vyjadril voči matke pozitívny citový vzťah a uviedol, že sa s matkou chce stretávať počas víkendov.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

6. Odvolaním matky maloletých detí bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zverení maloletého G. do osobnej starostlivosti otca s povinnosťou zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok, vo výroku o určení vyživovacej povinnosti matky na maloletého a vo výroku o styku matky s maloletým. V zamietajúcej časti ohľadne zvyšku návrhu otca odvolaním rozsudok súdu prvej inštancie napadnutý nebol, preto je v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý (§ 367 ods. 2 CSP).

7. Odvolací súd preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní matkou vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými aj právnymi závermi súdu prvej inštancie. Z daného titulu si odvolací súd osvojuje aj dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, na ktoré v celom rozsahu v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Matka v odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by mohli prívodiť iné rozhodnutie vo veci, resp. zmenu napadnutého rozsudku.

8. Predmetom preskúmvanej veci v odvolacom konaní sú odvolacie námietky matky maloletého dieťaťa, vyjadrujúce nesúhlas s rozhodnutím súdu prvej inštancie ohľadne zverenia maloletého G. do osobnej starostlivosti otca, ktoré mu bolo určené maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, s tým súvisiaci výrok o určení vyživovacej povinnosti matke, ako aj o úprave styku matky s maloletým.

9. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ust. § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

10. Podľa § 25 ods. 1, 2 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa ods. 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

11. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

12. V predmetnej veci z výsledkov vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 04.11.2015, sp. zn. 11P/150/2015-26, právoplatným dňa 24.11.2015, bolo manželstvo rodičov rozvedené, pričom súd schválil dohodu rodičov, v zmysle ktorej bol maloletý G. a jeho maloletá sestra Q. zverené do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloleté deti vychovávať, zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach. Otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého G., ako aj malotej Q. sumou 750 eur mesačne s tým, že u oboch detí po 400 eur bude poukazovať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a u každého z detí sumu 350 eur bude zasielať vždy na účet maloletých, ktorý sa matka zaviazala zriadiť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a v tej istej lehote aj oznámiť názov peňažného ústavu a číslo tohto účtu, a to z titulu tvorby zásob, ktorý účet súd zároveň vinkuluje na výber peňazí spojený so súhlasom súdu. Zároveň súd upravil styk otca s maloletými deťmi každý týždeň od štvrtku od 14.00 hod. do pondelka tak, že v pondelok otec zavezie počas školského roka deti do školy, mimo školského vyučovania ich zavezie o 09.00 hod. k matke; počas letných prázdnin vždy prvé dva júlové a prvé dva augustové týždne od pondelka od 08.00 hod. s tým, že deti vrátia po dvoch týždňoch v nedeľu o 18.00 hod. v bydlisku matky.

13. Otec sa v danej veci návrhom podaným dňa 12.10.2017 domáhal zmeny uvedeného rozsudku v časti úpravy práv a povinností rodičov k maloletému G. z dôvodu, že sa od jari roku 2016 o maloletého G. stará on, žije s ním v spoločnej domácnosti a vykonáva o neho osobnú starostlivosť. V priebehu konania bolo z podnetu otca maloletých detí nariadené neodkladné opatrenie, a to uznesením zo dňa 21.02.2018, č. k. 4P/60/2017-53, ktorým bol maloletý G. dočasne zverený do osobnej starostlivosti otca s tým, že matke bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého G. sumou 27,31 eur mesačne s účinnosťou od 21.02.2018 a neodkladné opatrenia bude trvať do právoplatného skončenia konania o veci samej.

14. Súd prvej inštancie v danej veci vykonal dokazovanie predovšetkým výsluchom maloletého G., ktorý dovŕšil vek 15-tich rokov, a teda jeho vyjadrenie v danej veci je podstatné, pričom z jeho vyjadrenia tak pred kolíznym opatrovníkom, ako aj pred súdom nepochybne vyplýva, že sa rozhodol začiatkom letných prázdnin v roku 2017, že bude bývať s otcom. Chce bývať s otcom stále, bývajú v rodinnom dome, kde má svoju izbu. K matke sa vrátiť nechce, neodmieta však styk s ňou, jednu noc môže u matky aj prespať. So sestrou sa stretáva v škole, keďže majú vedľa seba triedy. V bydlisku u otca si zvykol, má tam kamarátov, do školy chodí autobusom alebo ho vozí otec.

15. Na základe vyjadrenia samotného maloletého G., ako aj stanoviska kolízneho opatrovníka, ktorý v uvedenom konaní chráni záujmy maloletého dieťaťa, zveril súd maloletého G. do osobnej starostlivosti otca a zároveň rozhodol, že otec bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Napriek námietkam matky maloletého dieťaťa, aj odvolací súd považoval uvedené rozhodnutie za správne, keď v starostlivosti o maloletého neboli zo strany otca zistené žiadne nedostatky, samotný maloletý vyjadril túžbu naďalej zostať v starostlivosti otca, pričom za situácie, že medzi rodičmi naďalej pretrvávajú

konflikty odvolací súd považoval za správne aj rozhodnutie v časti, ktorou bolo určené, že otec je oprávnený maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Ako správne uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku, takéto oprávnenie má matka aj vo vzťahu k maloletej Q. v zmysle rodičovskej dohody v rozvodovom konaní. Pritom je potrebné uviesť, že v zmysle ust. § 28 ods. 2 Zákona o rodine majú obaja rodičia rodičovské práva a povinnosti a pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa. Toto oprávnenie a povinnosť obidvoch rodičov zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok trvá, aj keď súd upraví ich práva a povinnosti k maloletému dieťaťu, napr. na čas po rozvode a rozhodne, že jednému z rodičov zveruje maloleté dieťa do osobnej starostlivosti a tento rodič bude dieťa aj zastupovať a spravovať jeho majetok. Rodičovské práva a povinnosti zostávajú zachované, pôjde len o úpravu výkonu týchto rodičovských práv a povinností v bežných veciach, ktoré vyplývajú a súvisia s osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa. Vo všetkých podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností by sa však rozvedení manželia mali dohodnúť, v opačnom prípade podľa § 35 Zákona o rodine na návrh niektorého z rodičov rozhodne súd. V danej veci neobstojí ani námietka matky, že podstatnú časť starostlivosti o maloletého vykonáva stará matka zo strany otca a otec sa v skutočnosti o dieťa nestará. Toto tvrdenie matky nebolo v konaní preukázané a táto namietaná skutočnosť nevyplývala ani zo šetrenia pomerov opatrovníka, ani z vyjadrenia samotného maloletého dieťaťa.

16. V súlade s ust. § 62 ods. 2, 4, ako aj 75 ods. 1 Zákona o rodine súd prvej inštancie správne rozhodol aj o výške vyživovacej povinnosti matky na maloletého G. pri zistených celkových pomeroch matky, ktorá dosahuje priemerný mesačný zárobok 530 eur, pričom má zároveň v osobnej starostlivosti druhé dieťa rodičov - maloletú Q., v súčasnosti navštevujúcu 8. ročník základnej školy.

17. Rovnako správne súd prvej inštancie rozhodol aj o úprave styku matky s maloletým G., a to s poukazom aj na samotné vyjadrenie maloletého G., ktorý má záujem sa s matkou stretávať a nebráni sa ani tomu, aby počas styku u matky prenocoval. V danom prípade aj odvolací súd považoval úpravu styku matky s maloletým každý párný týždeň od piatku 16.00 hod. do soboty 19.00 hod. za dostatočný a zodpovedajúci aj zachovaniu jeho vzťahu k matke, ktorej nebol zverený do osobnej starostlivosti.

18. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil, keď námietky matky, uvádzané v odvolaní nepovažoval za dôvodné.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľne exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu podľa § 370 a nasl. CMP.